

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

DE LA "LLIGA D'ASSOCIACIONS DE MÚSICA"

CURS 19.º : 1931-32

CONCERT SISÈ

18 MARÇ 1932

Notes al Programa

VERA JANACOPULOS

YVONNE HERR JAPY

És prou coneguda i admirada a Barcelona aquesta eminent cantatriu, perquè calgui fer-ne la presentació. Des del moment de la seva aparició a l'«Associació Íntima de Concerts» quedà imposat el seu nom com el d'una de les primeres cantatrius que ha passat per la nostra ciutat. Reproduïrem uns paràgrafs del «Diccionari de la Música Il·lustrat» com a complement d'aquesta nota :

«Vera Janacopulos. Cantatriu nascuda al Brasil, de pares grecs. Després de nombrosos estudis, va fixar la seva residència a París, i en presentar-se al públic parisenc, obtingué tants èxits, que aviat la seva fama va traspasar les fronteres, i va ésser sol·licitada per tot arreu. Perfeccionà, encara, els seus estudis amb la gran cantatriu alemanya Lilly Lehmann i adquirí un alt grau de refinament. Ha col·laborat amb compositors com Falla, Strawinsky, Prokofieff, etc.

» Les característiques essencials de les seves interpretacions són la gràcia i la intensitat expressiva. Cada obra cantada per ella adquireix un relleu extraordinari, ja sigui dramàtica, sentimental, lleugera o joiosa, ja sigui dramàtica o patètica. La suavitat de la seva fisonomia, ben expressiva, completa el sentit de la cançó i li afegeix un nou encís. Prepara atentament el seu repertori, amb la col·laboració de pianistes eminents. Primerament fou Lola Schlepianoff i, en contraure aquesta matrimoni, fou substituïda per Yvonne Herr Japy, concertista de mèrits extraordinaris. El seu repertori és extensíssim. Pel refinament de la seva expressió, pot ésser col·locada Vera Janacopulos entre les primeres liederistes actuals. »

TEXT DE LES CANÇONS DEL PROGRAMA

TEXTOS FRANCESOS, ORIGINALS. TEXTOS ALEMANYS I ANGELESOS,

traduits per JOAQUIM PENA (1)

.I.

Lla on tu vas (Where 'er you walk)

CONGREVE - HAENDEL

De l'Oratori SEMELÉ - *Aria de Jupiter* (acte 2.^{on})

Lla on tu vas, t'amoixa'l fresc oreig;
lla on t'asseus, dels arbres l'ombra reps.

On duus el peu, les flors veus prest brollar;
tot treu florida, arreu on duus l'esguard.

Tingués de Jubal l'art (Oh had I Jubal's lyre)

MORELL - HAENDEL

De l'Oratori Josué - *Aria de Achsa* (acte 3.er)

Tingués de Jubal l'art,
de Miriam l'alta veu!
Com ell la lira vull polsar,

com ella el cant vull fer.
Mes, prou que diu ma veu humil
quant dec al cel i a tu agrair.

(1) No podem publicar les cançons del Brasil:

<i>Toada p'ra voce.</i>	. . . . .	L. FERNÁNDEZ
<i>Azulão</i>	. . . . .	H. TAVARES
<i>Dansa do Caboelo</i>	. . . . .	»
<i>Casinha pequenina</i>	. . . . .	E. BRAGA

que formen la tercera part del programa, per no haver pogut disposar oportunament del llur text.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
Abril-Maig 1932

SIS GRANS CONCERTS D'ORQUESTRA

ORQUESTRA PAU CASALS

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

ORQUESTA SINFÓNICA DE MADRID

Mestres directors

ANTON WEBERN

PAU CASALS

JOAN LAMOTE DE GRIGNON

E. FERNÁNDEZ ARBÓS

Dies 5 i 7 Abril

ORQUESTRA PAU CASALS

Presentació a Barcelona de l'eminent director i compositor austriac

ANTON WEBERN

amb la cooperació de

EDUARD STEUERMANN

pianista, de Viena

MARIA ESPINALT

sopran, del Gran Teatre del Liceu

Simfonia inacabada, SCHUBERT

Simfonia "El Rellotge", HAYDN

Setena simfonia, BEETHOVEN

Concert en mi bemol (piano), BEETHOVEN

Quarta simfonia, MAHLER

Primeres audicions

Música per acompanyar una escena de cinema

ARNOLD SCHONBERG

Passacaglia - Peces per a orquestra

ANTON WEBERN

Dauses alemanyes

SCHUBERT - WEBERN

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS DE
L'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

NOTICIARI

18 març 1932

- ⊕ Per les informacions que hem anat publicant, els senyors socis estan ja assabentats de la importància excepcional dels concerts que han de completar el curs actual, en el qual la nostra ASSOCIACIÓ aferma una vegada més la seva posició, no de simple contractadora d'artistes, sinó d'element de positiva educació musical.
- ⊕ La llista dels sis concerts restants de 1931-32 és prou eloqüent per a insistir en la seva importància, i creiem que els nostres senyors socis els esperaran amb vertader interès.
- ⊕ Hem volgut aprofitar la presència de l'eminent mestre Anton Webern, per a donar la primera audició d'una obra d'Arnold Schonberg, hoste il·lustre de Barcelona, on ha vingut a passar una llarga temporada de repòs.
- ⊕ També, en ocasió dels concerts Webern contribuïrem a la commemoració del segon Centenari del naixement de Haydn (31 març 1732), interpretant una de les seves més belles simfonies, la titulada «El Rellotge».
- ⊕ Hem començat els treballs preparatoris del Curs 1932-33, amb l'estudi d'alguns projectes de gran importància artística. Voldríem poguer donar una informació extensa del què serà el nostre curs vinent, abans d'acabar l'actual.

AUDICIONS ÍNTIMES

- ⊕ Amb el recital Vera Janacopulos donat darrerament, AUDICIONS ÍNTIMES ha continuat la seva magnífica tasca. Ara viurà l'eminent pianista vienès Eduard Steuermann (que interpretarà a MÚSICA "DA CAMERA" el concert en *mi bemol*, de Beethoven, amb l'Orquestra Pau Casals, sota la direcció del mestre Webern), i donarà un recital de gran interès.
- ⊕ Els concerts restants d'AUDICIONS ÍNTIMES estaran confiats al «Trio de Budapest» (presentació i únic concert a Barcelona) i una nova sessió de música de cambra sota la direcció d'Eduard Toldrà, la primera de les quals tingué un èxit assenyaladíssim.
- ⊕ Per altra banda, AUDICIONS ÍNTIMES completarà les seves activitats amb la sèrie de «Concerts Matinals», confiats als distingits artistes Joan Parras del Corral, guitarrista, professor de l'Escola Municipal de Música; Rosa Mas, violinista, que obtingué l'any passat el Premi Parramon; Carme Aznar, pianista, i Isabelle Marti-Colin, pianista.
- ⊕ A aquests concerts poden assistir-hi, sense pagament de cap quota complementària, tant els inscrits a AUDICIONS ÍNTIMES, com els socis de l'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA".
- ⊕ Una aventatge de gran importància, per els que s'inscriuen a "Audicions Íntimes": Poden ingressar de seguida a l'«Associació de Música Da Camera» i concórrer als concerts del Palau de la Música Catalana, immediatament, o sigui sense esperar torn de baixes.

Inscripcions: A les oficines: Via Laietana, 46, 5.ª, 1.ª Telèfon 17798. Durant el concert d'avui, al mateix Palau de la Música Catalana, planta baixa.

Recitatiu i Aria

De l'òpera DIDO i ENEAS
NAHUM TATE - PURCELL

Ta mà, Belinda, ajuda em porta;
en ta sina dò'm descans.
Més voldria, prò ara em moro;
ja la mort m'és hoste grat.

Quan jo jauré en el clot,
vull que els grans torts meus
no apenin el teu cor.
Ah, pensa en mi, prò oblida el meu destret!

Thésée

LULLY (1675)

Cançó de Venus (pròleg)

Revenez, Amours, revenez!
Pourquoi quitter ces lieux
où l'on est sans alarmes?
La beauté perd ses plus doux charmes
si tôt que vous l'abandonnez;
beaux lieux où les plaisirs
suivaient partout mes pas,
que sont devenus vos appas?
Qu'un si charmant séjour
est triste et solitaire, hélas

les Amours n'y sont pas!
Dans les Amours rien ne peut plaire
mais lui même est ici
cessez d'être étonnés.
Est-il quelque danger
dont il ne vous délivre?
Il chasse les fureurs
de ces lieux fortunés
a la seule victoire il permet de le suivre.

(PETITA PAUSA)

La truita (Die Forelle)

SCHUBART - SCHUBERT

En clar riuet lliscava
la truita alegrement;
corria enjogassada,
com fletxa tan rabent.
Jo vora el marge seia
tranquil, en dolç esplai,
i en l'aigua clara veia
del gai peixet el bany.

Un pescador de canya,
lla vora, après, vegl,
qui amb freda sang guaitava
del peix l'anà i vení.

Tan temps com l'aigua puga
seguir amb tal claror,
no pesca eix hò'm la truita
— pensí — ni amb l'am millor.

Emprò a la fi, el lladre
es va avorrir. . Pervers
enterbolia l'aigua
i abans que jo ho pensés,
tivà la seva canya
la truita picà l'am
i jo amb viva sanya
mirava aquell engany!

La Mort i la Donzella (Der Tod und das Mädchen)

CLAUDIUS - SCHUBERT

La Donzella

Aparta't ail aparta't,
horrific esquelet!
Sóc jove encar, vés, cara!
No toquis mon cosset!

La Mort

Dóna'm la mà, oh l'èsser tendre i bell.
D'amiga jo vinc, no per punir-te!
Fes el cor fort! No sóc cruel!
Deus blana als braços meus dormir-te.

Cançó bucòlica (Das Lied im grünen)

F. REIL - SCHUBERT

Al camp, a la prada!
Lla ens crida amorosa la gran primavera
i ens mena son braç de florida encisera
lla on fan les aloses i merles els nius
per boscos i planes i tosses i rius
al camp, a la prada!

Al camp, a la prada!
Lla és dolça la vida, fem gais nostra via,
i els ulls com s'esplaien en la llunyania,
i com caminant amb l'esprit rialler
som sempre enronrats d'infantívol plaer
al camp, a la prada!

Al camp, a la prada!
Lla es troba el repòs i hom sent la bellesa
i plàcida vaga ça i lla nostra pensa
i com per encant fuig allò que ens oprem
i plena d'encís sempre l'ànima havem
al camp, a la prada!

Al camp, a la prada!
Lla són els estels tan radiants, com els savis
del món primitiu en pronòstics lloaven;
lla passen els núvols suaus damunt nos
i el seny s'esclareix i s'alegren els cors,
al camp, a la prada!

Al camp, a la prada!
Lla el nostre esperit alça el vol fent projectes
delint del pervindre els fatídics aspectes;
lla els ulls s'enforteixen, l'esguard rep consol
i troben els nostres dalers bla bressol
al camp, a la prada!

Al camp, a la prada!
De l'aua al capvespre, tranquils i calmosos,
floreixen bells cànctics i idilis joiosos;
sovint l'himeneu els poètics jocs clou,
que el cor és sensible i bentost es commou
al camp, a la prada!

Oh, al camp, a la prada
d'infant i de jove amb goig jo sortia
i lla jo estudiava amb delit i llegia
Horaci i Plató, i ensems Wiland i Kant;
feliç de ciència mon cor abrillant
al camp, a la prada!

Al camp, a la prada,
seguim alegrois l'estació més amable;
si un jorn nostra vida s'estronca, cal veure
que així el temps florit no hem pas malversat
ventura trobant entre somnis daurats
al camp, a la prada!

El rei dels verns (Erlkönig)

GOETHE - SCHUBERT

Qui colca tan tard, en freda nit?
Ès un bon pare amb son fill petit;
a pes de braços d'el tendre infant,
l'estreny amb força i el va escalfant.

— Fill meu, per què el rostre amagues poruc?
— Ai pare, el rei dels verns no veus tu?
Corona i ròssec d'el rei dels verns!
— Fill meu, ço un cap de núvol és.

«Ninet amat, au, vina amb mi!
Farem plegats uns jocs ben bonics;
allà a la riba hi ha belles flors
i la mare té uns vestits teixits d'or.»

— Ai pare, mon pare, tu açò no has sentit
que el rei dels verns a l'orella m'ha dit?
— No temis, no t'espantis, fill meu;
les fulles seques fa brunzî el vent.

«No vols, ninet venî amb mi allà?
Mes filletes prou que t'esperen ja;
mes filletes fan la sardana a la nit
i amb danses i cants rondaran el teu llit.»

— Ai pare, mon pare, no albiures tampoc
del rei les filles allà, tan fosc?
— Fill meu, fill meu, ja ho veig, ja ho entenc:
t'ho semblen els salzes vells, tan grisencs.

«T'estimo, nin, m'encisa la fila que fas;
si no vens de bones, per força vindràs.»
— Ai pare, mon pare, que ja m'ha agafat!
Oh, el rei dels verns! ai, quin mal que em fa!

El pare esglaiat's, cavalca rabent...
estreny els braços, gemega el fillet...
arriba a casa amb prou esforç:
en els seus braços el nin... és mort!

.II.

Trois chansons de Bilitis

P. LOUYS - C. DEBUSSY

I

La Flûte de Pan

Pour le jour des Hyacinthies, il m'a donné une syrx faite de roseaux bien taillés, unis avec la blanche cire qui est douce à mes lèvres comme du miel.

Il m'apprend à jouer, assise sur ses genoux; mais je suis un peu tremblante. Il en joue après moi; si doucement que je l'entends à peine.

Nous n'avons rien à nous dire, tant nous sommes près l'un de l'autre; mais nos chansons veulent se répondre, et tour à tour nos bouches s'unissent sur la flûte.

Il est tard; voici le chant des grenouilles vertes, qui commence avec la nuit. Ma mère ne croira jamais que je suis restée si longtemps à chercher ma ceinture perdue.

II

La Chevelure

Il m'a dit: «Cette nuit j'ai rêvé. J'avais ta chevelure autour de mon cou. J'avais tes cheveux comme un collier noir autour de ma nuque et sur ma poitrine. Je les caressais; et c'étaient les miens; et nous étions liés pour toujours ainsi, par la même chevelure la bouche sur la bouche, ainsi que deux lauriers n'ont souvent qu'une racine.

» Et peu à peu, il m'a semblé, tant nos membres étaient confondus, que je devenais toi-même ou que tu entraies en moi comme mon songe.»

Quand il eut achevé, il mit doucement ses mains sur mes épaules, et il me regarda d'un regard si tendre, que je baissai les yeux avec un frisson.

III

Le Tombeau des Naïades

Le long du bois couvert de givre, je marchais; mes cheveux devant ma bouche se fleurissaient de petits glaçons, et mes sandales étaient lourdes de neige fangeuse et tassée.

Il me dit: «Que cherches-tu? — Je suis la trace du satyre. Ses petits pas fourchus alternent comme des trous dans un manteau blanc.»

Il me dit: «Les satyres sont morts. Les satyres

et les nymphes aussi. Depuis trente ans il n'a pas fait un hiver aussi terrible. La trace que tu vois est celle d'un bouc. Mais restons ici, où est leur tombeau.»

Et avec le fer de sa houe il cassa la glace de la source où jadis riaient les naïades. Il prenait des grands morceaux froids, et les soulevant vers le ciel pâle, il regardait au travers.

Poème d'un jour

GRANDMOUGIN - FAURÉ

I

Rencontre

J'étais triste et pensif quand je t'ai rencontrée,
je sens moins aujourd'hui mon obstiné tourment;
ô, dis-moi, serais-tu la femme inespérée,
et le rêve idéal poursuivi vainement?

Ô, passante aux doux yeux, serais-tu donc l'amie
qui rendrait le bonheur au poète isolé,
et vas-tu rayonner sur mon âme affermie,
comme le ciel natal sur un cœur d'exilé?

Ta tristesse sauvage, à la mienne pareille,
aime à voir le soleil décliner sur la mer!
Devant l'immensité ton extase s'éveille,
et le charme des soirs à ta belle âme est cher;

une mystérieuse et douce sympathie
déjà m'enchaîne à toi comme un vivant lien,
et mon âme frémit, par l'amour envahie,
et mon cœur te chérit sans te connaître bien!

II

Toujours

Vous me demandez de me taire,
de fuir loin de vous pour jamais,
et de m'en aller, solitaire,
sans me rappeler qui j'aimais!

Demandez plutôt aux étoiles
de tomber dans l'immensité,
à la nuit de perdre ses voiles,
au jour de perdre sa clarté;

demandez à la mer immense
de dessécher ses vastes flots,
et, quand les vents sont en démente,
d'apaiser ses terribles sanglots!

Mais n'espérez pas que mon âme
s'arrache à ses âpres douleurs
et se dépouille de sa flamme
comme le printemps de ses fleurs!

III

Adieu

Comme tout meurt vite, la rose
déclose,
et les frais manteaux diaprés
des prés;
les longs soupirs, les bienaimées,
fumées!

On voit dans ce monde léger
changer,
plus vite que les flots des grèves,
nos rêves,

plus vite que le givre en fleurs
nos cœurs!

A vous l'on se croyait fidèle,
cruelle,
mais hélas! les plus longs amours
sont courts!

Et je dis en quittant vos charmes,
sans larmes,
presqu'au moment de mon aveu,
adieu!